

er temmelig unyttig, saa længe man ikke har bedre Regler at gaa efter, og jeg tror heller ikke, at den fra Dyr lægernes eller fra det veterinære Tilshyns Side her i Landet vil blive anerkendt for at være af nogen Betydning; men dernæst vil det være en absolut Uretfærdighed, fordi alle de store Besætninger blive fri, og derfra udgaar der jo ogsaa Afkom omkring til Markederne og til de mindre Besætninger. Endelig vil man derved i høj Grad fordyre Tillæg for de mindre bemidlede, thi selvfølgelig er det ikke Tilfældet, at enhver mindre Ejendomsbesidder, som har en Tyr, vil underkaste sig de Ulemper, der i saa Tilfælde paalægges ham, og altsaa vil han nægte Udgang for Husmænd og lignende til med deres Hver at komme til hans Bedækningsdyr, og derved vil altsaa Antallet af navnlig Tyre, der komme til at staa til offentlig Bedækning, aftage saa stærkt, at Bedækningspengene ville blive i høj Grad forhøjede. Nu kan enhver mindre bemidlet for en billig Penge saa den Slags Ting besørget, men gaar man hen og indfører denne Bestemmelse, vil det i høj Grad fordyre det for de mindre Jordbrugere, samtids med at man stiller de store Jordbrugere frit i saa Henseende. Jeg synes ikke, at dette er heldigt, og jeg tror ikke, det er til nogen Nytte. Skulle vi gøre noget alvorligt i den Henseende, saa er jeg enig med de Herrer, der have udtalt sig for, at vi gennem Tuberkulinen og den Slags Ting komme til en virkelig Prøve af Sundhedstilstanden, men saa længe man ikke har noget videnskabeligt, man kan støtte sig til, er det Tilshyn og de Attester, som her er Tale om, rent overflødige og til ingen Nytte, ja, kun en Form, hvorigennem man beriger Dyr lægerne (Udfrydelse) ja netop, eller i alt Fald unddrager Staten en Del af de Udgifter, som den burde paatage sig af Hensyn til det almindelige bedste. — Jeg er fuldstændig enig med den højtærede Indenrigsminister i, at det er et fejlt Vædringsforslag, som her er stillet op, hvor man vil sige Tillavning — tror jeg det er — i Stedet for Fabrikation (Ordføreren: Tilvirkning). Ja den ærede Ordfører siger det er „Tilvirkning“, men jeg er nu rigtig nok af den Mening, at intet af de Ord duer. Man kan saaledes ikke sige, at Folketinget beskæftiger sig for en stor Del med at tillave Embedsmænd, og man kan lige saa lidt sige, at Folketinget bruger en stor Del af sin Tid til at tilvirke Embedsmænd, men vi kunne ubetinget sige, at der her fabrikeres Embedsmænd efter en stor Maalestok, og her gælder det jo netop en Vej til at fabrikere saadanne, i alt Fald en stor Del Dyr læger, og

i denne Retning tror jeg nok, at Ordet fabrikere har Sprogbrugen for sig. — Endelig skal jeg gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til Loven i dens Helhed. Det ærede Medlem fra Randers (Lüttichau) udtalte, at han og hans Meningsfæller ikke havde stillet Vædringsforslag til 3dje Behandling med Hensyn til de Punkter, hvor de vare i væsentlig Uoverensstemmelse med de øvrige Medlemmer i Udvalget, Det er jo Spørgsmaalet med Hensyn til, hvem der skal bære Omkostningerne ved de Foranstaltninger, som Staten her foretager til det almene, til Samfundets Læve. Udvalget har jo lagt Udgifterne paa Statskassen — i alt Fald en større Del af Udgifterne, end Mindretallet vil gaa ind paa. Det ærede Medlem udtalte, at han havde ikke anset det for nødvendigt eller nyttigt, at stille Vædringsforslag i den Retning, fordi Mindretallets Forslag ved 2den Behandling faldt her i Tinget med saa overvældende Majoritet mod sig, og fordi han var overbevist om, at det andet Ting er af en anden Mening og nok vil føre Mindretallets Indtæntninger igennem; noget lignende udtalte ogsaa den ærede Indenrigsminister. Ja, nu har denne Lov været behandlet vel i 6 Aar eller i hvert Fald 5—6 Aar, og Befolkningen har, trods de forskellige Opløsninger og de ny Valg, der har været, nogenlunde vist sin Tilslutning til det Standpunkt, som Flertallet her har indtaget. Og jeg kan ikke tro andet end, at der er en stor Del af dem, der slutte sig til Mindretallet, som i deres Hjerte gerne saa Flertallet fejre i denne Sag; det kunde jo være, at der var politiske Grunde, der blandede sig ind der. Men skulde det være, at Landstinget ikke kan gaa ind paa den Affattelse, vi her have været enige om i det væsentlige — hvis Landstinget skulde slutte sig til Mindretallet og saaledes hindre Lovens Gennemførelse, saa vil jeg for min Part sige, at jeg vil tage det med største Sindsro. Vi have en meget god Lov om smittomme Sygdomme blandt Husdyrene; den er meget god, den trænger vel til nogle Vædringer, men den højtærede Indenrigsminister har jo vist, hvorledes denne Lov kan ændres. I særdeles paatrængende Tilfælde har han straks faaet Tilslutning her fra Tingets Side, til ekstraordinære Forholdsregler; ja, den Gang han begyndte første Gang, blev der endog sagt til ham, at han kunde have gjort det ad provisorisk Vej, thi Folketinget vilde ubetinget give ham sin Tilslutning. Jeg tror, det samme vilde blive Tilfældet, hver Gang den højtærede Indenrigsminister skrider til en provisorisk Foranstaltning staaende paa et Grundlag, hvor han har en Følelse